

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้และทักษะของแรงงานฝีมือที่ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องหนัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้จัดการฝ่ายผลิตหรือหัวหน้าฝ่ายผลิตอุตสาหกรรมเครื่องหนังประเภทอุตสาหกรรมรองเท้า และอุตสาหกรรมกระเป๋า ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 139 แห่ง ๆ ละ 1 ราย เฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เท่านั้นโดยแบ่งเป็นอุตสาหกรรมรองเท้าจำนวน 71 ราย และอุตสาหกรรมกระเป๋าจำนวน 68 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทงานรองเท้าต้องการให้แรงงานมีความรู้และทักษะเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ความรู้ที่ผู้จัดการฝ่ายผลิตให้ความสำคัญในการนำไปใช้ระดับมากที่สุดอันดับแรกคือ โครงสร้างมาตรฐาน และรูปทรงรองเท้า ลำดับรองคือ มาตรฐานและขนาดรองเท้า และสัปดาห์และหุ่นรองเท้า ตามลำดับ ด้านทักษะที่ให้ความสำคัญในการนำไปใช้ระดับมากที่สุด คือ การวางมิดดัดให้ถูกตำแหน่งตามลักษณะและคุณสมบัติของหนังที่ประหยัดที่สุด ส่วนประเภทงานกระเป๋าดังกล่าวต้องการให้แรงงานมีความรู้และทักษะเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความรู้ที่ให้ความสำคัญในการนำไปใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับคือ โครงสร้างการประกอบรูปกระเป๋า การตรวจสอบความถูกต้องของแบบ คุณสมบัติของหนังแท้และหนังเทียม การวางมิดให้ถูกตำแหน่งและประหยัดที่สุด และการใช้จักรอุตสาหกรรม ด้านทักษะพบว่า ทักษะการวางมิดที่ถูกตำแหน่งและประหยัดที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในการนำทักษะไปใช้มากที่สุดเช่นเดียวกัน